

ETC GÖTEBORG

Anna fann sitt sagoland

Anna Heikkinen ville koncentrera sig på latinamerika, men genom tangon och en resa till Karelen väcktes en kärlek till hennes finska bakgrund.

Anna Heikkinens var inte särskilt finsk under sin uppväxt. Utöver efternamnet förstås, och hennes finska pappa som samlade familjen i bastun på lördagarna. Pappan kom en gång som krigsbarn och stannade i Västsverige när hans syster åkte tillbaka till Finland.

– Pappa hittade också på en bastusaga varje lördag, men det var nog speciellt för honom, säger hon.

Talar inte finska

Ibland fick de besök av fastern och en kusin, men Anna talade inte finska. Fast några nyckelhändelser tog henne närmre sitt finska arv. En folkhögskolelärare rekommenderade boken "Okänd soldat" om fortsättningskriget som Anna Heikkinens farfar stupade i. Och när hon gick på Musikhögskolan inspirerade Hedningarnas skiva "Kaksi" med finsk folksång, "kvinnor som sjöng sådär fränt och starkt", till att hon tillsammans med en grupp besökte Sibeliusakademin i Finland för att sjunga runosång. Men det var latinamerika som var Annas grej och hon började sjunga argentinsk tango.

Irriterande ofta fick hon frågan om inte en Heikkinen kunde sjunga finsk tango? Efter att ha svarat nej många gånger tog hon sig för att försöka. Hon blev rekommenderad "Satumaa" från 1955, ibland omnämnd som den finska nationaltangon och en gång rent av framförd av Frank Zappa. Satumaa handlar om ett sagoland och Anna kom att tänka på sin fars barndomshem.

Pappan föddes i Karelen och när det blev ryskt försvann gården med det som farfadern hade hoppats skulle bli en äppelodling. När Annas pappa blev allvarligt sjuk gick det upp för henne att hennes länk till Finland skulle kunna dö med honom. När han hämtat sig reste de till familjens gamla gård i Ryssland, deras Satumaa.

– Den händelsen lever jättestarkt i mig fortfarande. I huset bor nu ett ryskt par. Kvinnan kom ut och pratade ryska med oss, vi förstod inte ett ord. Men hon gick runt i sin trädgård, hon odlade otroligt mycket och det blommade rosor och ringblommor. Det var en helt otroligt känsla. Så gav hon oss var sin gurka och så vandrade jag och pappa ut bland äppleträden, som nu är en stor park där. Det är som en oas att vandra runt i och min farfar har med sina händer planterat de här träden. Det är ingen där som vet det, det är min släkts lilla hemlighet.

Efter den här resan ville Anna Heikkinen ha mer. Nina Sinkkonen som drev Café Nina vid Stigbergstorget introducerade henne för dragspelaren Larisa Ljungkrona-Mönttinen. Nu kan Heikkinen definitivt sjunga finsk tango och sedan 2017 gör hon det i Längtans kapell.

– En känsla jag har är att den finska tangon är i melodierna något mjukare kanske. Texterna är mera sorgliga och nostalgiska. Den argentinska tangon är mer dramatisk, konstaterar hon.

Våren 2019 blev Satumaa också till en föreställning av Anna Heikkinen och Långtans kapell. Den har spelat på Göteborgs dramatiska teater och på Stadsteatern.

Efternamnet som Anna Heikkinen förr kände placerade henne lite utanför har fått ett konkret sammanhang och publiken utgörs ofta av lyckliga äldre sverigefinnar som vill prata och berätta historier.

– Det har öppnat en ny värld för mig. Jag hade inga kontakter i den sverigefinska communityn innan jag började sjunga finsk tango, säger Anna Heikkinen.

HANNA STRÖMBOM